

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 3Pc/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124203054
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľuboš Marcinko
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5124203054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom Mgr. Ľubošom Marcinkom v právnej veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, B. C. D., zastúpenej JUDr. Simonou Skybovou, advokátkou, so sídlom Národná 34, Žilina, a povinného z vyživovacej povinnosti: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, B. C. D., zastúpenom spoločnosťou Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 36 806 498, o návrhu na príspevok na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 20.11.2023 sa navrhovateľka domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd povinnému z výživného – bývalému manželovi navrhovateľky určil povinnosť prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou 480 eur. Návrh odôvodnila tým, že je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 65 %. Trpí viacerými vážnymi ochoreniami. Dvakrát prekonala ochorenie COVID-19 s ťažkým priebehom, v dôsledku ktorého som bola hospitalizovaná a má trvalé zdravotné následky s pravou rukou. V júni 2023 absolvovala liečebný pobyt v Tatrách kvôli ochoreniu pľúc. Vzhľadom na všetky zdravotné problémy nie je schopná nájsť si zamestnanie. Je poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku vo výške 265,40 eur. Nemá iný príjem, pričom jej mesačné výdavky dosahujú približne 700 eur. Medzi tieto výdavky patria mesačná platba za byt vo výške 264,43 eur (88 eur na osobu), splácanie dlhu bytovému družstvu vo výške 1 564,10 eur, náklady na stravu cca 200 eur, cestovné 20 – 25 eur, lieky 45 eur, oblečenie a obuv približne 50 eur a drogéria 50 eur. Okrem toho platím aj ročné poplatky, a to za komunálny odpad 42,40 eur a za daň z nehnuteľnosti 30 eur. Má aj nepravidelné výdavky súvisiace s hospitalizáciami, ošetreniami u lekárov či inými zdravotnými komplikáciami. Býva v spoločnej domácnosti s dvomi deťmi – synom E. ml. (22 rokov) a dcérou Tatianou ml. (18 rokov). Syn je už zárobkovo činný a podieľa sa na nákladoch domácnosti vo výške 88 eur mesačne, pričom stravu si hradí sám. Dcéra je študentkou 4. ročníka Strednej školy podnikateľskej v Žiline a jej otec jej prispieva na výživné vo výške 280 eur. Dcéra má závažné zdravotné problémy. Trpí epileptickými záchvatmi, má šelest na srdci, venóznym angiómom na mozgu a je po operácii chrbtice. Pravidelne absolvuje rehabilitácie, kúpeľnú liečbu a potrebuje rôzne pomôcky na cvičenie. Časť výdavkov si hradí sama, ale všetky pokrýť nedokáže, a preto jej pomáhajú aj ja. Keďže nemám dostatok vlastných finančných prostriedkov, bola som nútená požičiavať si peniaze od známych. Preto nie je schopná sama sa dostatočne živiť a zabezpečovať svoje životné potreby.

2. Povinný sa k návrhu vyjadril podaním z 05.04.2025 tak, že s návrhom nesúhlasí. Navrhovateľka sa počas manželstva domáhala určenia manželského výživného v sume 600 eur mesačne, ktoré konanie bolo rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 23.11.2020, č. k. 46Pc/26/2019-498, zamietnuté pre rozpor s dobrými mravmi, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa

22.04.2021, sp. zn. 9CoP/13/2021, ktorý sa so závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil. Po rozvode manželstva podala navrhovateľka aj návrh na určenie príspevku na výživu rozvedenému manželovi, ktorým sa domáhala určenia príspevku v sume 450 eur mesačne, ktorý návrh bol rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 30.04.2021, č. k. 42Pc/15/2020-470 rovnako zamietnutý, pričom hlavným dôvodom bol rozpor s dobrými mravmi. Navrhovateľka v tomto konaní tvrdí tie isté skutočnosti, ako v predchádzajúcom konaní. Poukazuje na svoju invaliditu a zdravotné problémy dcéry, ktoré však existovali aj v čase posledného rozhodovania a žiadna zmena pomerov nenastala. Podľa povinného ide preto o vec, o ktorej už bolo skôr rozhodnuté (prekážka res iudicata), nakoľko rozpor s dobrými mravmi tu existuje stále a nemožno na neho neprihliadať. Okrem toho z lekárskeho správ, ktoré predložila samotná navrhovateľka vyplýva, že navrhovateľka sa neriadi pokynmi lekárov a za stav svojho zdravotného stavu si môže aj svojim nezodpovedným správaním. Navrhovateľka zároveň poukazuje na dvakrát prekonané ochorenie COVID-19 s ťažkým priebehom, ktoré jej malo spôsobiť až hospitalizáciu. Napriek tomu, že je všeobecne známe, že práve osobám s diagnózami navrhovateľky bolo od začiatku odporúčané dať sa zaočkovať, z lekárskeho správ vyplýva, že sa zaočkovať nedala. Správanie navrhovateľky sa tak javí ako absolútne nezodpovedné, hraničiace s podozrením, že jej konanie je úmyselné s cieľom udržiavať alebo zhoršovať zdravotný stav pre ponechanie invalidného dôchodku a možnosť argumentovať zlým zdravotným stavom v súdnych konaniach. Aj uvedené správanie by bolo možné hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, kedy sa navrhovateľka bráni liečbe len z dôvodu požadovania príspevku na výživu od povinného, a rovnako tak zneužívanie sociálneho a zdravotného systému Slovenskej republiky. Tak ako to bolo v pôvodnom konaní a v tomto povinný poukázal na pasivitu navrhovateľky, ktorá je síce poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku, avšak ako v minulosti aj v súčasnosti si odmieta hľadať prácu prostredníctvom evidencie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, či dobrovoľne absolvovať kurzy alebo školenia, ktoré by jej umožnili nájsť si prácu vyhovujúcu jej zdravotnému obmedzeniu, napr. v chránených dielňach alebo chránených pracoviskách. Záujem zamestnať sa bol však navrhovateľkou vždy len tvrdý, bez reálneho podniknutia krokov skutočne sa zamestnať. Pokiaľ navrhovateľka argumentuje vážnymi zdravotnými problémami ich spoločnej dcéry, ktorej má povinný prispievať len bežným výživným v sume 280 eur, tak tieto sú opäť len účelovým klamstvom. Navrhovateľka už úmyselne neuviedla, že povinný ich dcére prispieva aj mimoriadnymi platbami, ktoré len v roku 2023 predstavovali sumu 127 eur mesačne, keď jej zaplatil celý vodičský preukaz v sume 800 eur, dal jej 200 eur na stužkovú, 150 eur na oblečenie na stužkovú, 50 eur na darček pre učiteľku, poskytuje jej vecné plnenia (zakúpil jej ergonomickú stoličku v sume 147,90 eur, tlačiareň v sume 313,99 eur aby si mohla plniť školské povinnosti), platí kvôli dcére elektrinu a internet v byte v Kysuckom Novom Meste, kde býva aj navrhovateľka, poskytuje jej celý daňový bonus, platí sporenie a platil aj poisťné. Navyše, dcére bol od 18.05.2023 priznaný invalidný dôchodok, ktorý v súčasnosti predstavuje sumu 358,20 eur. Vzhľadom na bežné výživné, plnenia mimo neho a invalidný dôchodok má dcéra dostatočný príjem, z ktorého môže uhrádzať svoje odôvodnené výdavky. Napriek tomu podala návrh na zvýšenie výživného zo sumy 280 eur na sumu 520 eur, ktoré konanie bolo iniciované takmer v rovnakom čase ako toto konanie, pričom povinný má podozrenie, že skutočným iniciátorom jeho podania bola navrhovateľka, a nie jeho dcéra. Skutočnosť je však taká, že tieto nepoberá len pre svoju pasivitu. Ako prioritný žiadateľ má právo požiadať o rodinné prídavky v Rakúsku, ktoré už od roku 2020 nepoberá. Mala by pritom právo požiadať nielen o prídavky na dcéru ale aj na syna, a to 5 rokov spätne. Povinný jej poskytol súčinnosť, aby o príspevok mohla požiadať. Nejedná sa pritom o malú sumu, pre dieťa do 19 rokov je to suma 232 eur mesačne, a pre dieťa od 19 – 24 rokov suma 259,40 eur mesačne. V septembri poskytujú príplatok 100 eur na začiatok školského roka. O všetkom uvedenom má navrhovateľka vedomosť, nakoľko to bolo riešené aj v konaní o zvýšení výživného na dcéru v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina, sp. zn. 53P/6/2021. Príjem navrhovateľky od poslednej konania vzrástol zo sumy 130 eur na sumu 265,40 eur. Táto skutočnosť je rovnako podstatná aj v tomto konaní, nakoľko je potrebné prihliadať aj na jej majetkové možnosti a schopnosti. Nemenej dôležitá je tiež majetková zložka v podobe vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré navrhovateľka má k dispozícii, avšak možný finančný prospech z nich nijak nevyužíva. Navrhovateľka s povinným nemajú dodnes vysporiadané BSM a to len z dôvodu na strane navrhovateľky. Navrhovateľka však obštrukčnými úkonmi oddialuje rozhodnutie vo veci, nakoľko predmetný byt užíva, odmieta vlastnícke právo k nemu vyporiadať dohodou, nepodíeľa sa na úhrade za spoločnú hypotéku, ktorú hradí výlučne povinný, ktorý stále hradí aj celý poplatok za elektrinu v predmetnom byte. Povinný spochybňuje existenciu jej výdavkov, ktoré nijak nepreukázala. Navrhovateľka tieto špecifikovala v sume 700 eur, pričom a) súčet jednotlivých položiek túto sumu nedosahuje a b) všeobecne povinný nemá uhrádzať oprávnenej rozdiel medzi jej celkovými výdavkami a príjmom tak, ako si to vyčísliť aj samotná navrhovateľka, ale malo by ísť len o príspevok k výžive. Rovnako tak údajná pôžička, ktorá ostala len v rovine tvrdenia. Je nelogické, aby jej niekto

požičiaval finančné prostriedky, keď ako tvrdí, nemá z čoho žiť a teda ani by ju nemala z čoho vrátiť. Povinný opísal svoje vlastné výdavky – splácanie hypotéky, poisťiek, sporenia, ako aj náklady na stravu, cestovanie či auto. Tvrdí, že aj jeho zdravotný stav sa zhoršuje v dôsledku náročnej fyzickej práce a čoraz výraznejšie pociťuje bolesti chrbtice, ramena a lakťa. Preto je podľa povinného návrh navrhovateľky je nedôvodný. Navrhuje preto, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zároveň mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, a oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a v pripojených súdnych spisoch Okresného súdu Žilina sp. zn. 42Pc/15/2020 (o návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželke), sp. zn. 9P/3/2019 (o návrhu na rozvod manželstva a o úpravu pomerov k maloletému na čas po rozvode, sp. zn. 46Pc/26/2019 (o návrhu na určenie manželského výživného, a to najmä z pripojeného spisu sp. zn. 9P/138/2019 ? návrh zo dňa 16.07.2019, zápisnica z pojednávania zo dňa 09.12.2019, zápisnica z pojednávania zo dňa 29.01.2020, rozsudok zo dňa 29.01.2020, č. k. 9P/138/2019-213, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2020, z pripojeného spisu sp. zn. 46Pc/26/2019 ? úradný zaŕznam o odložení dosŕleho oznaŕmenia vo veci A. B., Okresneho ŕradu Zŕilina, odbor vsŕeobecnej vnuŕtornej spraŕvy zo dňa 03.07.2020, č. j. OŰ-ZA-OVVS2-2020/027351/841/ZAK, rozkaz o uložení sankcie za priestupok zo dňa zo dňa 26.09.2020, právoplatný dňa 09.11.2020, OŰ-ZA-OVVS2-2020/041648/1447/KAR, rozhodnutie zo dňa 26.08.2020, právoplatné dňa 09.11.2020, č. j. OU-ZA-OVVS2-2020/029442/933-KAR, rozsudok zo dňa 21.11.2020, č. k. 46Pc/26/2019-498, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.04.2021, sp. zn. 9CoP/13/2021, zo súdneho spisu sp. zn. 42Pc/15/2020 ? návrh navrhovateľky zo dňa 30.07.2020, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 19.03.2021, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 30.04.2021 a rozsudok 42Pc/15/2020-470 zo dňa 30.04.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.07.2021 a ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise. Súd tieto dôkazy vyhodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že zmenu pomerov vzhliada v tom, oproti času kedy bolo naposledy rozhodované o jej návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, že sa jej zhoršil zdravotný stav rapídne, prekonala opakovaný COVID, prekonala embóliu, ktorú mala v roku 2017, 2018, má problémy s obličkami, hrozí jej dialýza, má silnú bezpurínovú diétu. Na otázku právnej zástupkyne povinného, prečo sa nepodrobuje odporúčanej liečbe, ako to vyplýva z lekárskej správy D. F., uviedla, že nevedela o tom, že si má lieky vybrať, preto liečbu nedodržala. Niekedy na tie lieky nemám, poviem to úprimne. Na otázku prečo sa ako astmatička nedala zaočkovať proti ochoreniu COVID-19 odpovedala, že sa nedala zaočkovať, pretože má problémy s obličkami a jej to doktorka neodporučila, D. G. aj D.. Svoj zdravotný stav si nevymýšľa, je skutočne taký ako uvádza. V súčasnosti zamestnaná nie je. V minulosti v priebehu konania zamestnaná bola. Pomáhala so starostlivosťou o pani, ktorá mala 70 rokov. Musela s touto prácou skončiť. Pani bola v lepšom zdravotnom stave ako ona. Prácu vykonávala pár mesiacov. Jej príjem bol približne 200 eur. Pracovala brigádne. Na dopyt súdu, prečo podľa potvrdenia o príjme za 06/2023 – 12/2023 a 01/2024 – 02/2024, ktorý podala spoločnosť Viana Art registrovaný sociálny podnik o. z. bol jej príjem približne 1.000 eur v čistom, či sa vie k tomu vyjadriť, odpovedala, že nebol. Na otázku právnej zástupkyne či poberá prídavky na deti v Rakúsku a či sa jej podarilo vybaviť odpovedala, že nie.

4. Podľa § 72 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj len „zákon o rodine“) ods. 1 až 3 rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. (2) Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. (3) Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

5. Podľa § 75 ods. 1 a 2 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. (2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

6. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo uzatvorené dňa 30.09.2020 v Kysuckom Novom Meste. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 29.01.2020, č. k. 9P/139/2019-213, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.01.2020.

8. Vzhľadom na námietku povinného z vyživovacej povinnosti sa súd v prvom rade zaoberal tým, či by v danom prípade priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa § 72 zákona o rodine nebolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 75 ods. 2 zákona o rodine. Podľa tohto ustanovenia ak by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi, take to výživné nemožno priznať, to neplatí len ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

9. Opodstatnenosť uvedeného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Vo všeobecnosti za dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú presne definované a vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov v prevážnej časti spoločnosti. Súď ich vždy posudzuje konkrétne v každom individuálnom prípade, v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste. Nepochybna odvodnenosť predmetného kritéria je daná prioritným predmetom úpravy rodinného práva, ktorým sú osobné vzťahy medzi subjektmi rodinného práva, na ktoré sa vyživovacie vzťahy viažu. Narušenie príslušných osobných vzťahov z relevantných dôvodov zákon sankcionuje tým, že nepovažuje za spravodlivé, aby osoba, ktorá sa takéhoto konania dopustila, požadovala plnenia založené práve na takomto osobnom vzťahu. Na prípady rozporu s dobrými mravmi súď prihliada z úradnej povinnosti, ich danosť sa zisťuje podľa konkrétnych okolností prípadu.

10. V prípade vzťahov medzi manželmi resp. už bývalými manželmi je osobitne dôležité sa zapríčiniť sa svojím konaním o rozvrat manželstva a dôvodnosť návrhu o rozvod manželstva. Toto je akcentované i v § 72 ods. 2 veta druhá, podľa ktorej (pri rozhodovaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela) súď prihliadne aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/138/2019 súď zistil, že návrh na rozvod manželstva bol podaný (bývalým) manželom – povinným z tzv. príspevku na výživu rozvedeného manžela. Z obsahu podaného návrhu na rozvod manželstva (viď č. I. 72 pripojeného súdneho spisu Okresného Súdu Žilina, sp. zn. 9P/138/2019) súď zistil, že podľa tohto návrhu dôvodmi rozvratu manželstva boli neustále ataky zo strany manželky, ktorá v priebehu manželstva nikdy nebola spokojná a manželovi vycíťala aj stretávanie sa s rodinou a príbuznými. Od roku 2019 si manžel varil, pral sa. Manželka sa nanho chodila sťažovať na úradoch, u lekára v banke, volala nanho políciu. Napriek vlastným príjmom z dedičstva či finančnej hotovosti od rodiny neprispievala na domácnosť, úhrady preddavkov na byt ani hypotéku. Z obsahu vyjadrenia manželky k návrhu na rozvod manželstva zo dňa 23.10.2019 (viď č. I. 140 pripojeného súdneho spisu Okresného Súdu Žilina, sp. zn. 9P/138/2019) vyplynuli totožné dôvody manželských nehoď, a to predovšetkým vplyv príbuzných (rodícov, súrodencov oboch manželov) na ich názory a manželský život a finančné ťažkosti. Zhodne aj navrhovateľka uviedla, že povinný osocuje jej príbuzných. Z obsahu vzájomných vyjadrení je zrejmé, že obaja účastníci konania inklinujú k svojim rodinným príslušníkom, čo spôsobuje odpor v očiach druhého manžela. S príklaním sa na stranu tej- ktorej rodiny vznikali v manželstve opakované hádky už od jeho uzavretia. Manželka pôvodne s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila, no z jej výpovede na pojednávaní dňa 28.09.2020 súď vyplýva, že v manželstve boli problémy už od jeho uzavretia, no manželka v ňom chcela zotrvať kvôli deťom. Manželovi vycíťala, že jej nespriístupňuje svoj úctet a neuvažuje svoje príjmy, inklinuje k vlastnej rodine. Manžel namietal, že manželka bola spoludisponentkou k jeho účtu. Tvrdil, že sama do manželstva a rodiny nevložila z vlastného oddeleného majetku žiadne dedenie alebo od príbuzných nič. Súď mal vykonaným dokazovaním ako aj z pripojeného spisu sp. zn. 9P/138/2019 za preukázané, že za rozpadom manželstva podľa návrhu súďu sú dlhodobé nezhody medzi manželmi, no aj útoky zo strany manželky.

11. Súď súčasne skúmal správanie sa manželov voči sebe navzájom, ktoré vyústilo do trestných oznámení ukončených v priestupkovom konaní. Súď z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Žilina vedeného pod sp. zn. 46Pc/26/2019 mal súď preukázané nasledujúce rozhodnutia Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy: Úradný záznam o odložení dosleho oznámenia vo veci A. B., Okresného úradu Žilina, odbor všeobecnej vnútornej správy zo

dňa 03.07.2020, č. j.: OÚ-ZA-OVVS2-2020/027351/841/ZAK, z ktorého vyplýva, že dosťle označenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci vo veci podľa § 71. Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 26.09.2020, právoplatný dňa 09.11.2020, OÚ-ZA-OVVS2-2020/041648/1447/KAR, ktorým navrhovateľka bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunazívaniu spolunazívaniu podľa § 49. ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustila tým, že úmyselne narušila občianskeho spolunazívania, keď dňa 13.04.2020 povedala svojmu exmanželovi ty špina, choď do piče, ty cigáň, cigáň východniarsky, hajzel, ty bezbožník, ty miništrant, ty debil, ty chuje pojebaný, mám ťa priškrtiť, mám Ťi jebnúť a dala mu facku, že čo jej bolo uložené pokarhanie. Z rozhodnutia zo dňa 26.08.2020, právoplatné dňa 09.11.2020, č. j. OU-ZA-OVVS2-2020/029442/933-KAR súd zistil, že vo veci spáchania priestupku proti občianskemu spolunazívaniu podľa § 49. ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch bolo konanie zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. č. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že to bola práve navrhovateľka, ktorá uznaná vinnou zo spáchania priestupku voči povinnému z výživného, ktoré mu vulgárne nadvadala a fyzicky ho napadla. Za tohto stavu súd konštatuje vzhľadom na uvedené protiprávne vulgárne a násilné správanie voči svojmu bývalému manželovi, ktoré viedlo k uznaniu ju vinnou za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunazívaniu by priznanie výživného navrhovateľke bolo v rozpore s dobrými mravmi. Hoci minimálne i z ostatných rozhodnutí úradného záznamu medzi bývalými manželmi prebehlo viacero konfliktov, nemožno priznať tomu (bývalému) manželovi, ktorý sa správal protiprávne k povinnému nárok na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Bolo by neúnosné právne neodôvodniteľné, ak by súd priznal tento nárok, ak oprávnená v rámci hádky povinnému vulgárne nadáva a uráža ho. Súd preto dospel k záveru, že priznanie nároku na výživu rozvedeného manžela by bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

12. Za takto zisteného stavu súd považoval za nadbytočné a nehospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie vo vzťahu k podmienkam na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela na strane obidvoch bývalých manželov v zmysle § 72 ods. 1 zákona o rodine. Prípadne tiež či sú dané na predĺženie doby na príspevok na výživu rozvedeného rodiča nad dobu 5 rokov podľa § 72 ods. 3 zákona o rodine. Pretože aj v prípade, že by súd dospel k záveru, že v danej veci sú splnené podmienky pre priznanie nároku v zmysle § 72 zákona o rodine, ktorého sa navrhovateľka domáha voči povinnému – bývalému manželovi, by návrhu nároku nebolo možné vyhovieť z dôvodu konštatovaného rozporu s dobrými mravmi.

13. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že navrhovateľka sa v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina vedenom pod sp. zn. 46Pc/26/2019 návrhom zo dňa 05.11.2019 domáhala určenia manželského výživného. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.11.2020, ktorým bol návrh zamietol okrem iného pre rozpor s dobrými mravmi. Rozsudok bol na odvolanie navrhovateľky potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.04.2021, sp. zn. 9CoP/13/2021. Navrhovateľka sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina vedenom pod sp. zn. 42Pc/15/2020 svojím návrhom zo dňa 29.07.2020 domáhala vydania rozsudku, ktorými by povinnému – bývalému manželovi určil povinnosť prispievať na jej výživu sumou 450 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Rozsudkom zo dňa 30.04.2021, č. k. 42Pc/15/2020-470, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2021, súd návrh navrhovateľky zamietol taktiež okrem iného pre rozpor s dobrými mravmi (viď bod 20. a 24. uvedeného rozsudku). I keď navrhovateľka sa domáhala svojím návrhom o určenie príspevku na jej výživu za iné časové obdobie, a to za obdobie od podania jej návrhu t. j. od 06.03.2024, súd nezistil, žiaden dôvod, pre ktorý by nemal súd zotrvať na už rozhodnutom, keď podstatný dôvod, pre ktorý navrhovateľka nebola úspešná so svojím návrhom v minulosti naďalej pretrváva – rozpor s dobrými mravmi.

14. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52, § 55 a § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Povinný navrhoval, aby mu súd priznal nárok náhradu trov konania voči navrhovateľke v plnom rozsahu. Vo všeobecnosti platí, že súd v mimosporových konaniach nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Výnimočne sa možno od všeobecného pravidla odchýliť, keď je to s ohľadom na všetky okolnosti prípadu spravodlivé. Súd nezistil v okolnostiach posudzovaného prípadu dôvod na prelomenie uvedenej generálnej klauzuly. I keď navrhovateľka so svojím návrhom vyvolala toto konanie a v konaní nebola úspešná, teda podala ho nedôvodne, no z jej podaní či postupu v konaní súd nezistil, že by svojím konaním napr. obštrukciami predžovala toto konanie resp., že by jej návrh bol zjavne šikanózný. Súd ani nezistil, že by priznanie náhrady trov konania povinnému z výživného odôvodňovali jeho majetkové pomery, keď podľa vyhlásenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch jeho mesačný čistý príjem zo zamestnania je 2.400 až 2.600 eur, teda dosahuje taký príjem, že nepriznaním náhrady trov konania nebude zasiahnuté do jeho majetkových pomerov neprimeraným spôsobom a je spravodlivé, aby trovy konania, ktoré mu vznikli, znášal sám.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Žilina do 15 dní od doručenia tohto rozsudku.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, k akej spisovej značke sa podáva, a musí byť podpísané. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.